

Region vest

ELSKER Å FISKE

«Om dette hadde hendt oss, kva ville eg ønskt då? – at nokon ville hjelpa.» Slik vart Tysse bedehus i Samnanger involvert då ukrainarane kom til bygda, og dei opna dørene. Fisking er berre ein av mange ting dei har gjort saman.

LES MEIR PÅ SIDE 44

FOTO: IVAR BERLAND

RULLATOR INGEN HINDRING

– Du skulle tatt bilde då eg kom med gåstolen. Eg har vanskar med å gå, men jobba kan eg, ler Kjellaug H. Jensen, der ho sit og prisar varer for sal.

Det er tysdag, og Gjenbruken på Haukeland i Arna er stengt. Likevel fyllest den med folk og aktivitet. Varebilen vert både tømt og fylt opp igjen, selde varer skal leverast og nye hentast. Kassar med innkomne varer vert tømt, varer reingjort og testa og kanskje ordna, prisa og lagt klare for sal. Utstillinga endrar seg kvar veke, alt etter kva som har gått ut og kome inn.

LES MEIR SIDE 46

MISJONSSAMBANDET VEST

Adresse:

Sigurds gate 6,
5015 Bergen

Telefon: 55 90 48 00

E-post: vest@nlm.no

Gavekonto: 8220. 02. 90131

Ansvarlig redaktør:

Per Byrknes

INNSPILL

MARTA SORTLAND LEODO

Ung-leder i Misjonssambandet vest

En shoutout til alle frivillige!

Øynene glir igjen mens hodet brått nikker til siden, før den frivillige lederen på leir våkner til igjen og ser seg litt rundt. Klokken kryper mot midnatt, og ledergjengen er samlet for å evaluere dagen og sjekke at alt er klart til dagen som kommer. Vi sitter i ring, blir kjent på tvers av alder, planlegger, ber litt og prater sammen. Tanker og ideer deles, oppgaver fordeles og engasjement smittes videre.

Dagen etter sitter jeg på sidelinjen med en av deltakerne som ikke ønsker å være med i aktiviteten vi har satt opp. Nå er oppgaven forklart, og de andre deltakerne begynner å løpe rundt for å samle poeng. Vi blir de hemmelige medhjelperne til et lag vi har observert at ligger litt bakpå, og sniker poengene vi samler, oppi deres kopp. Jenta med det triste draget over ansiktet, mykner opp og bryter ut i et stort smil. Hun lener seg mot meg og jeg legger armen forsiktig rundt skulderen hennes.

Gir av sin tid. I Misjonssambandet vest ser vi med stor takknemlighet tilbake på en fantastisk leirsommer. 363 barn har vært på leir på Lyngmo, Skilbrei, Sætervika og Sommertreff Sygna. For å gjøre dette mulig har 109 ledere gitt av sin tid denne sommeren. Den yngste 13, den eldste 74. Noen av dem er skoleelever som samtidig har sommerjobb. Noen av dem er studenter som skal flytte langt vekk til høsten. Noen er voksne som bruker av feriedagene sine. Alle

har de satt av flere dager for å tjene barn og unge som vil komme på leir.

Gjennom dette arbeidet treffer vi barn og unge med mange ulike bakgrunner. Mange kommer fra kristne hjem, og mange kommer uten å kjenne godt til den kristne troen. Uansett hvem de er eller hva de bærer med seg, ønsker vi å formidle til dem at de er skapt av Gud og er verdifulle. Vi ønsker å gi dem trosbyggende undervisning og et fellesskap som er varmt, inkluderende og trygt.

Stor takk. Tusen takk til alle dere som har vært med å arrangere leir i sommer! Takk til alle frivillige ledere som har vært med oss. Takk til alle som gir oss pengegaver slik at vi

«Uansett hvem de er eller hva de bærer med seg, ønsker vi å formidle til dem at de er skapt av Gud og verdifulle.»

kan drive leir. Takk til alle som står med oss i bønn. Uten dere kunne vi ikke ha drevet dette arbeidet.

Jeg ber om at dere må bli rikt vel-signet, og at alle trøtte ledere som kom fra leir en søndagskveld fikk ekstraordinære (gudgitte?) krefter en mandags morgen.

4 PÅ SOMMERTREFF SYGNA

SOFIE DAHL 15 år fra Bergen

– Hva har vært det beste?
– Alle har vært veldig imøtekomende. Vi ungdommer kan føle oss så alene i den kristne troen, at vi ikke ser det store fellesskapet. Det har vært kjekt å komme til et sted der så mange kristne er samlet, og hvor vi kan snakke sammen om hvor vanskelig det kan være å være kristen.
– Vil du anbefale Sommertreff Sygna?
– Ja, jeg vil anbefale andre å dra på Sommertreff og å begynne på Sygna! Fellesskapet er trygt og varmt, og det er en bonus at naturen der er så fin som den er.

TRYGVE NYHAUG 21 år fra Askvoll. Leder

– Hva har vært det beste?
– Bli kjent med deltagere og de andre lederne. Fint å ha et arrangement der vi både har masse gøy aktiviteter og har fellesskap og samtaler rundt den kristne tro og liv. Det er veldig gøy å se hvordan deltagerne åpner seg opp og blir tryggere på hverandre.
– Har det vært mye jobb å være leder?
– Ja, det er mye arbeid, men alle lederne hjelper hverandre, og så er det jo veldig kjekke oppgaver!

RAKEL BROSVIK 14 år fra Stord

– Hva har vært det beste?
– Det har vært masse kjekke aktiviteter og fine møter. Spesielt paintball og tube har vært kjekt!
– Har du blitt kjent med noen nye?
– Jeg har blitt kjent med mange nye og fått venner her.

JAKOB FYLKESNES 12 år fra Osterøy

– Hva har vært det beste?
– Vi fikk chicken nuggets med pommes frites til middag! Vannsport var en veldig gøy aktivitet. Det har vært så gøy å møte nye folk. Det var også veldig gøy med paintball og gode samlinger og møter med fine andakter.
– Kommer du tilbake neste år?
– Ja!

LEIR

Mens vi lader opp til høstleirene, ser vi tilbake på en riktig fin leirsommer. Det ble både sol og regn, latter og tårer, aktivitet og hvile. Deltakerne har fått lære om treenigheten, og denne sommeren hadde vi flere nye aktiviteter å tilby på de ulike stedene. En populær nykommer var «crossnett», som er et volleyballspill som passer for både barn og ungdom. Bildene viser noen av minnene vi tar med oss fra i sommer. **MARTA S. LEODO**

KONFIRMASJON PÅ SKILBREI

Laurdag 13. mai hadde vi konfirmasjon i regi av Sunnfjord Misjonsforsamling og Bygstad Indremisjon på Skilbrei. Dette vart ein festdag saman med dei fem konfirmantane Johannes Nygård, Yorsalem Salem Yemane Zewde, Miriam Friborg, Abigaihl Kiflom og Håkon Santistevan.

Vi fekk ha eit flott år saman på leirar, møte og i undervisning. Undervisninga har vore ved Lars Eirik Aase, Unni Gjerland og Trond Kråvik. No er me i gong med åtte nye konfirmantar.

Vi er glade for alle som hugsar på oss i bønn.

JUBILEUM OG FRIVILLIGFEST

1. august 2003 åpnet en ny frivilligsentral i Bergen, Salem nærmiljøsenters. I 20 år har den servet folk i byen. Hvert semester går rundt 100 personer på norskkurs. Folk kan få følge til lege eller andre ting. Andre igjen får gleden av besøksvenner som stikker innom. Alt utført av frivillige.

Jubileet vil bli feiret med frivilligfest 3. november i Salem. Da inviteres det til fest for alle frivillige både i Salem, nærmiljøsentret og regionen.

HJELPE I SÆTERVIKA?

Sætervika skulle gjerne hatt litt hjelp utover høsten. Aktiviteten er stor, både ukedager og helg, og det trengs hjelp både på kjøkkenet og til rengjøring. Eller liker du å bake, tas også det imot med stor takk. Litt eller mye, alt hjelper! Kontakt daglig leder, Terje Næss, på tlf: 922 13 135.

NAV GJEV MYKJE, MEN IKKJE VENNSKAP

«Dersom dette hadde hendt oss, kva ville eg ønskt då?» Andrius Zdancius spør rundt bordet. Det har brote ut krig i Ukraina, og familien høyrer om mobilisering av menn, og kvinner og barn på flukt. Han svarer sjølv: «Då ville eg ønskt at nokon ville hjelpa.»

TEKST GRO BJØRNDAL FOTO IVAR BERLAND

Snart kjem spørsmålet i ei Facebookgruppe, om nokon i Bergensområdet kan ta imot ei dame med ei jente?» «Ja, eg kan,» svarer Kristina. Ho hentar dei på Flesland, tek dei med heim til Samnanger, gjev dei overnatting, og køyrer dei seinare til togstasjonen, for dei skal vidare til asylmottaket i Flå. Før dama reiser, spør ho om det er muleg å koma tilbake til Samnanger og bu der. «Eg skal sjekka,» svarer Kristina, som då var kjøkken- og interntleiar i Sætervika.

Det var muleg, og dei flytta til Samnanger. Fleire kom, og endå fleire spurde, ryktet gjekk. Kristina involverte bedehuset, som stilte opp, saman med resten av bygda, vipsa pengar til mat og utstyr som måtte kjøpast og samla kle til gratis «klebutikk» i bedehuset.

VENNSKAP. Men ikkje berre det. Dei skapte ulike møtepunkt på bedehuset. Begynte å tolka talane til russisk, som dei fleste ukrainarane kan. Ein mann lika å fiska, han vart tatt med på fisketur. Folk vart inviterte med på hyttetur, for ein dag eller helg. Dei laga middag for å eta saman etter gudstenesta. Dei hadde juleverkstad i bedehuset. Nokre let folk bu hjå seg i korte periodar, før dei fekk bustad. Slik har dei bygd vennskap, og vore til uvurderleg hjelp og støtte for dei nye som har kome til ei bygd der alt er nytt og ukjent for dei.

OPNE DØRER. Kommunen var ikkje førebudd på det store innrykket, men no er ting på plass og folk får mykje og god hjelp. Men NAV kan ikkje stilla med venner. Det kan kristne forsamlingar, situasjonen gjev god mulighet til å opna dørene. – Me må visa Bibelen, Gud, i praksis. Folk les det du seier og gjer. Me må ikkje vera «hemmeleg» kristne, men levande kristne, seier Kristina, som har vore kontakt for ukrainarane.

No har Kristina fått jobb som flyktning-konsulent i kommunen. For ho heng ord og

Ukrainarane vert inviterte med, både i heimar og på bedehuset.

handling saman. Ho er opptatt av at ukrainarane er traumatiserte nok frå før og treng ikkje at me set dei på plass. Derimot treng dei både vår og Guds omsorg og kjærleik. No er kritikken borte, og NAV er tydelege på at forsamlinga i Samnanger har gjort ein stor jobb for denne gruppa.

NOKON ER DER. Kristina og familien har sjølv vore innvandrarak og framande på ny plass. Då dei såg seg nøydde til å forlata Litauen og kom til Samnanger, ringde dei støtt og stadig til leiaren på bedehuset for å få hjelp. Det var uvurderleg å ha nokon å gå til. No ringer folk til ho for hjelp til smått eller stort, det er utruleg mange ting å finna ut av når ein kjem til ny plass. – Eg kan hjelpa ein, men ikkje femti, eg kan levera fire på ein aktivitet, men ikkje

15, eg kan snakka i telefonen med nokon ein time, men ikkje fem slike samtalar, seier ho for å visa noko av behovet for frivillige.

FORANDRA LIVET. – Dette har forandra livet vårt, legg Kristina til. – Når alt er roleg, me møter få nye og alt er kjent, er det lett å tenkja at me kan og veit, me får kristenlivet til. Men når me vert utfordra, slik tilkomsten av ukrainarane har gjort, ser me kor små me er, og kor avhengige me er av Gud, utan han kan me ingenting.

– Ein dag må kanskje me flykta, kva ville me ønskt då? Då me kom til Norge, budde me i eit gamalt, ikkje fint hus, men me hadde alltid opne dører. Det er lett å verta påverka av kulturen som seier at ting må vera på stell først. Men det er ikkje viktig. Det viktige er å vera

På hyttetur saman.

Kvar søndag vert talen tolka til russisk, som ukrainarane forstår.

saman. Me må ikkje slutta å vera Guds hender, auge og føter.

IKKJE FOR «DEI», MEN FOR «OSS». I fjor sommar var alt stengt, også bedehuset. Men ukrainarane hadde ikkje mindre behov for kontakt

då. Så i år ville dei ha noko også gjennom sommaren. Kristina er tydeleg på at «me» skal ikkje laga til noko for «dei». – Alt som skjer må vera fordi me sjølv ønskjer det, fordi me ønskjer å vera saman med ukrainarane og ha noko for oss alle. Når det vert laga varmmat etter gudstenesta, er ikkje det «for ukrainarane», men for «oss», fordi me alle treng det, me alle har behov for fellesskapet det gjev. Først og fremst må me ha brannen og ønsket sjølv, og inkludera alle i det me gjer.

Denne sommaren skjedde det noko dei fleste søndagane, møte i bedehuset, samling heime hjå nokon, inne eller i hagen, felles tur eller andre ting. Å ha nokon å gå tur med, eller dra på fisketur med, sitja og strikka med, eller andre ting, er gull verd for ukrainarane, eller norske for den del.

NYTT OM NAVN

Trine Lia Sviggum (26)

har begynt som barne- og ungdomsarbeider på Lyngmo. Hun kommer fra Hægeland i Agder og er utdannet kroppsvingslærer. I Sogndal ble det mer enn friluftslivsstudie, hun fant også kjærligheten der og har nå vært gift i snart ett år. På Lyngmo vil Trine blant annet arrangere leirer og følge opp barnelag. Hun er takknemlig for å ha vokst opp i et kristent hjem og hatt mange gode kristne venner. Derfor ønsker hun å skape gode møteplasser, både der kristne kan møtes, være seg selv og få andre kristne venner, men også der en kan få påfyll og møte Jesus for første gang. Hun har lenge drømt om å jobbe i og bidra til et kristent fellesskap, og gleder seg til å bli kjent med barna og ungdommene.

Christian Løkhammer (24)

har i flere år vært ungdomspastor i Tremorkirken i tillegg til studier. Nå har han fullført bachelor i teologi og ledelse ved Høyskolen for ledelse og teologi, og fortsetter i Tremor, men har også fått en deltidsstilling i regionen. Der skal han være en del av Ung:Disippel-teamet og ha ansvar for Ung:Konfirmant, samt at han skal være med i fellesskapsarbeidet i regionen.

Hanne Dyngeland

begynte i høst som daglig leder i Hordvik barnehage, som er eiet av NLM-barnehagene.

Emely Amdal har sluttet som barne- og ungdomsarbeider på Lyngmo. Hun har nå reist til Khovd i Mongolia for å være lærer på den norske skolen (se mer neste side).

FOTO: PRIVAT

FRÅ SOGN TIL MONGOLIA

4. juni vart Emely Nikola Amdal innvia til misjonær, på Lyngmo Ungdomssenter, der ho jobba fram til i sommar. I august reiste ho til Mongolia for å vera lærar på den norske skulen i Khovd.

– Det er veldig mykje nytt. Samtidig kjenner eg meg godt tatt i mot, og har møtt flotte menneske, skriv ho til oss i ei melding. – Nøden er ikkje nødvendigvis synleg på klede og bil, men er meir synleg når det kjem til helserelevante ting, som at ein del manglar fleire tenner, har hud som er prega av hardt arbeid, ver og vind.

– Ver gjerne med og be for folket her, og at dei må få sjå kor god Gud er og at han ønskjer å ha med dei å gjera, skriv ho vidare. – Av dei lokalt tilsette er det få me veit er kristne, det er eit bønneemne. Vidare ventar me på godkjenning frå myndighetene for å få opna aktivitetsparken i Ulgi, be gjerne for det.

Språk er jo alltid ei utfordring når ein kjem til ein ny plass, men ver gjerne med og be om at alle me nye utsendingane får ein god start med språklæring, slik at me får koma i kontakt med dei lokale. Hugs gjerne på utsendingane og arbeidet i bøn. Me er takksame for at de ber oss fram, me kunne ikkje vore her utan dykk!

MEININGSFULL FRITID

Nokre drøymmer om å få god tid. For andre er det kvardagen, når ein vert pensjonist, eller uføretrygda, eller av andre grunnar ikkje ønskjer eller greier eit fullt arbeidsliv. Samtidig kan og ønskjer mange å gjera litt og ha eit fellesskap, men kvar finst noko slikt? Svar: Det finst på gjenbruksbutikkane.

TEKST OG FOTO GRO BJØRDAL

Gjenbruken er ein plass for alle slag folk og alle slag varer. Utstillinga endrar seg heile tida, noko vert seld, anna kjem inn. Mange ting kan gjerast betre før dei vert selde, så folk med alle interesser får utfalda seg, det vere seg å fiksa veggur, pc, kle, møblar, katalogisera bøker, ja, nesten kva det måtte vera. Og sjølvstakt folk som likar å prata med kundar, hjelpe dei å finna rette ting, eller steika vaflar, eller bringa og henta større varer, og mykje meir.

Gjenbruken er ein plass for alle som ønskjer ein meningsfull fritidsaktivitet, på faste dagar eller når det måtte passa. Og så gjev det inntekt

til misjonen, i millionklassen. Kan det verta betre?

No treng dei nye medarbeidarar, særleg Gjenbruken på Haukeland i Arna. Anten du kan ofte eller sjeldan, er sterk eller må sitja i ro, ung eller eldre, alle har noko å bidra med og er veldig velkomne. Om Gjenbruken Askøy er nærare, vert dei og glade for fleire med på laget.

– Det er veldig gjevande, me har det så kjekt, høyrer eg bak meg i det eg går ut.

På Sygna arbeider dei systematisk for at miljøet skal vere inkluderande.

FOTO: GUNN BERIT BØTHUN-

Korleis skape ein skule der alle elevar kjenner seg trygge og inkluderte, og korleis styrke «laget rundt eleven»? Dette er utgangspunktet for eit kompetansehevingsarbeid, kalla *Inkluderande fellesskap*. Sygna er ein av dei første skulane i Vestland fylke som no går inn i eit samarbeid med Vestland fylkeskommune, rettleiingstenesta, Statsforvaltaren og Universitetet i Bergen.

Vestland fylkeskommune administrerer eit systemarbeid som skal gjere skulane i Vestland betre til å inkludere elevar – med særleg fokus på elevar som slit med å kome seg på skulen. Til dette er Sygna spurd om å vere ein av pilotane.

Dette arbeidet passar godt inn i det som har vore eit fokus på Sygna lenge – og som er heilt på linje med verdiane til Sygna: i staden for at enkeltelevar skal inkluderas, så skal skulemiljøet vere inkluderande.

Det at Sygna er blant dei første skulane i fylket, betyr ikkje at skulen nødvendigvis er «flinkast i klassen». Men det er gledeleg at fylkeskommunen har lagt merke til arbeidet som vert gjort på Sygna og ønskjer å satse på Sygna i eit slikt samarbeid. I første omgang er det lærarane som skal arbeide med dette tema – men målet er sjølvstakt at arbeidet skal merkast ut i klasseromma og inn i elevgruppene.

FRODE BØTHUN

FOTBALLTRENING AVLYST P.G.A. BARNELAGSFEST

Siste onsdag i april var møtesalen på Sygna stappfull av barn, foreldre og besteforeldre. Det var avslutningsfest for barnelagene Spiren og Addis. Til og med fotballtreningen for barna var avlyst denne dagen for at barna skulle få med seg avslutningen. Vi fikk dele budskapet i sang og andakt om den gode hyrde. Boller, kaker, saft, kaffe og utlodning måtte jo være med. Dessuten tok vi fram igjen den gamle klassiske historien om Lille Willy og de tre små bjørnene, som alltid skapte det stort engasjement. Anne Margrethe Kråvik og Marit Eidsnes fikk takk for den trofaste tjenesten de hadde lagt ned som ledere gjennom 35 og 26 år.

Nå er mange barnelag i regionen nettopp startet opp igjen. Har barnarbeidet vært viktig før, gjelder det i hvert fall i vår tid. Tenk å få være med og så Guds ord inn i barnehjertene. De aller fleste som tror, kommer til tro på Jesus før de er 12 år. Hvis du ikke allerede er med i dette viktige og flotte arbeidet;

Anne Margrethe Kråvik og Marit Eidsnes fikk takk for trofast tjeneste gjennom 35 og 26 år.

FOTO: JOSTEIN RISA

det; kunne du tenke deg å bli med, enten ved å støtte og hjelpe andre, eller kanskje du kan samle en barnegruppe i nærområdet der du bor?

TROND KRÅVIK

LEIRSTØTTEFOND

Vi vil at leirene våre skal være et inkluderende tilbud til alle barn og unge som ønsker å delta. Men noen ganger strekker ikke familiens økonomi til.

Etter endringer i den statlige leirstøtteordningen har vi åpnet et leirfond for Misjonssambandet vest, som vi bruker til å dekke leirutgifter for dem som ikke selv kan betale for seg. Denne sommeren har vi sett en økning i antall forespørsler om slik støtte. Nå er leirfondet tomt, og vi ber derfor om gaver til dette. Du kan støtte med den sum som passer for deg! Bidrag kan settes inn på leirfondets konto, 3626.39.20664.

Tusen takk for din hjelp til å dekke leirutgiftene til noen som ikke kan betale selv.

ADVENTSLEIRER

I år blir det to adventsleirer for familier i Sætervika, helgene 24.–26. nov og 1.–3. des. Samme opplegg og leirsjef, Margareth Engås, på begge leirene. Det blir ulike adventsaktiviteter, undervisning for ulike aldersgrupper, fellesskap og god mat. Se nlm.no/leirvest for mer info og påmelding.

ARRANGEMENTSKALENDER 2023

KLIPP UT OG HENG PÅ OPPSLAGSTAVLEN

LYNGMO	lyngmo.info.no	
22.–24. sept	Internatmøte for kvinner	Kvinner i alle aldre
29. sept–01. okt	2.–4. klasseleir	2.–4. klasse
06.–09. okt	4.–7. klasseleir	4.–7. klasseleir
27. okt	Haustbasar	Alle
03.–05. nov	Barnas songleir	Barn
10.–12. nov	8. klasse–3. vgs	8. klasse–3. vgs
SÆTERVIKA	setervika.no	
22. sept	Basar	Alle
22.–24. sept	Mannahelg	Menn i alle aldre
29. sept–01. okt	Maksleir	2.–4. klasse
27.–29. okt	Tweensleir	5.–8. klasse
24.–26. nov	Adventsleir 1	Familie
01.–03. des	Adventsleir 2	Familie
SKILBREI		
29. sept–01. okt	5.–7. klasseleir	5.–7. klasse
20.–22. okt	2.–4. klasseleir	2.–4. klasse
TABU		
24.–26. nov	Tabu Skilbrei	Tenåringer
ANDRE ARRANGEMENT		
23.–24. sept	Bibelhelg Innvik Fjordhotell	Alle
03. nov	Frivilligfest, Salem	Alle frivillige
10.–12. nov	Ung:Disippel	Tenåringer

22.–24. SEPTEMBER

I Sætervika er det Mannahelg. Espen Ottosen, Jan Ingve Bernssen og Jan Magne Steinhovden m.fl. vert med der.

På Lyngmo er det Kvinnehelg. Runhild Øvreås (Kenya) og Jorunn-Marie Haugstad (Indonesia) er talarar.

I Nordfjord samlast folket i Innvik, der det er Bibelhelg. Per Tveten har bibeltimane, og vil også delta med song saman med kona Kathrine. Malene Skartveit og Trond Kråvik vil ha opplegg for barn og unge.

Les meir på nlm.no/vest, og ver rask med påmelding.